

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 1. De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

§. I. De Confirmatione.

PRIMO itaque Confirmationem verum esse Sacramentum ex Scriptura, cum primitivæ Ecclesiæ traditione conveniente probauimus. Nam *Act. cap. 8.* narratur quod cùm audissent Apostoli quod Samaritani recepissent Verbum Dei, & baptizati essent in nomine Domini Iesu : *Tunc imponebant manus super illos & accipiebant Spiritum sanctum.* Atqui illa impositio manuum post Baptismum erat signum sensibile vi cuius conferebatur Spiritus sanctificans. Ergo erat Sacramentum distinctum à Baptismo, quod Ecclesia ab initio Confirmationis Sacramentum appellare consuevit. Nihil enim aliud ad propriam Sacramenti rationem requiritur, quam ut sit signum sensibile, à Deo constitutum, ad conferendum gratiam sanctificantem, sine qua Spiritus sanctus accipi non potest. Quæ institutio *Iterum Act. 19. v. 6.* declaratur, ubi narratur, quomodo Paulus postquam in nomine Iesu baptizavit, *imposuit illis manus, & venit super eos Spiritus sanctus;* cum aliis donis externis, quæ illi erant annexa.

Hic autem Scripturæ sensus ex traditione, & consensu primitivæ Ecclesiæ aperte colligitur. Nam *Clemens I. epist. 4.* primo saeculo ab initio Ecclesiæ illius usum his verbis declarat. Omnibus festinandum est sine mora renasci Deo, & deum consignari ob Episcopo, septiformem Spiritus sancti gratiam percipere... quia aliter esse perfectus Christianus nequaquam potest... at à B. Petro accepimus, & cæteri sancti Apostoli præcipiente Domino docuerunt. Quid quæsto in rei hanc clariss, quid antiquius? ut potè

G. I. 4

I

potè ap ipso Petro , cæterisque Apostolis continuò per manus acceptum.

In tertio sæculo Fabianus epist. 2. Sancti Chris-
matis confessio per singulos annos est agenda...
quia novum *Sacramentum* est.

Melchiades Papa , qui quarto post Christum
sæculo Ecclesiam gubernavit ad Episcopos Hispanie
sic scribit. Quæsistis utrum majus esset Sacra-
mentum manus impositio Episcoporum , quam
Baptismus ? Scitote utrumque magnum esse *Sa-
cramentum* : & sicut unum à Majoribus fit , id est ,
à summis Pontificibus , quod à minoribus perfici
non potest , ita & majori veneratione veneran-
dum & tenendum est.

S. August. lib. 2. contra litteras Petilianis c. 104.
In hoc , inquit , unguento *Sacramentum* Chrisma-
tis vult interpretari , quod quidem in genere vi-
sibilium signaculorum sacrosanctum est , sicut
ipse Baptismus . Alios primitivæ Ecclesiæ testes
præterea plurimos : quia ex his manifestum est
aut primævam Ecclesiam errasse , aut Ecclesiam
Romanam Confirmationis *Sacramentum* ritè u-
surpare .

§. II. De Extre~~ma~~ Unctione.

Sacramentum extremæ Unctionis fundatur in
Scripturis Marci 6. Ubi de Apostolis dicitur.
"Et exeuntes prædicabant ut pænitentiam age-
rent , & dæmonia multa ejiciebant , & unge-
bant oleo multos ægros , & sanabant. Materia
autem , forma , & effectus hujus Sacramenti di-
stinctius declaratur Iacob. 5. Infirmatur quis in
vobis , inducat Presbyteros Ecclesia , & orent super eum
ungentes eum oleo in nomine Domini , & oratio fides
saluabit infirmum , & si in peccatis sit remittensur ei .

L. 3

Ex